

תלמודו בידו

דף קטו עמוד א

יבמות

א אשה שאמרה שמת בעלה במלחמה במקום שלא היה ידוע שיש שם מלחמה, האם נאמנת ?

ב אשה שאמרה שהבית הוצת באש והתמלא עשן ובעלה מת, האם מותרת להינשא ?

ג מעשה שפרצה שריפה, והאשה צעקה תראו את בעלי שנשרף, ומצאו אדם שרוף ולידו יד של אדם אחר, האם אשתו מותרת ?

ד עד אחד שמעיד שפלוני מת במלחמה, האם נאמן ?

ה מעשה בשנים שטבעה ספינתם והעידו נשים שמתו, האם נשותיהם מותרות ומדוע ?

א ספק. האם נאמנת במיגו, שאילו רצתה לשקר יכלה לומר שיש שלום בעולם. או שמא אף שאינה מתכוונת לשקר חוששים שטועה "בדדמי" לומר שמת. ואין להוכיח מאשה שאמרה שלסטים נפלו עליה ועל בעלה והרגוהו, שנאמנת. כי מסתבר שהמתינה עד שראתה בבירור שהוא מת, כי לא חששה שיהרגוה.

ב אסורה. ואפילו אם איננו יודעים שהיתה דליקה אלא מפיה, ויש לה מיגו (שסתם מת). כי חוששים שמא לא המתינה עד שראתה שמת, ויתכן שניצל מהעשן.

ג סבר רב חייא בר אבין: אסורה. שמא אדם אחר בא להציל את בעלה והוא זה שנשרף, והיד שנמצאה היא של בעלה, ומחמת הבושה ממומו ברח.

רבא: מותרת. ואינו דומה לבית שהוצת באש שאינה נאמנת שמת, שאין שם גופה.

ד ספק. האם נאמן כיון שהוא דבר שעשוי להתברר, ויש להניח שהעד אינו משקר. או שמא עד אחד אינו נאמן אלא בצירוף שאף האשה בודקת שמת בעלה, וכאן יתכן שמחמת המלחמה אומרת "בדדמי" שמת ואינה בודקת.

ה מותרות. הנשים העידו שהעלו את שני הגופות מהמים, ומיד ראו שהם מתים. אבל לא ראו הגופות, במים שאין להם סוף חוששים שעלו במקום אחר.

וכן העידו שסמוך להעלאתם ראו סימנים בגופם של המתים.

אבל בלי הסימנים חוששים שהמים שינו צורת הפנים ואין ניכר כל כך.